

pschirwežtej jo how. Wonej paž zeschtej tam, a namakaschtej to žrebe pschirwesane k žurjam wenze na rospuschu a wotwěsaschtej jo.“ To paž běšcho hopokasni jogo Božego schogowěžeña. Pscheto chto injasg nami wě, zo na drugem nesnatem měsceže se stano? To paž wěžescho Jesus a možascho jo swojim huknikam nałos hopisasch, a to možascho won, dokulž schogowěžezg jo.

Jesus jo swojo Bože schogowěžeñe dalej psches to sjawik, až won te myšleña, słowa a to sazaržane tych luži, kotarymž tej swěteschi słuchaschtej, perweej wěžescho a sjawischo.

Won wěžescho a gromascho swojima huknikoma předkuwen, až te luže gromischi budu: „Zo wej zgnitej, až we tej swěteschi wotwěžotej?“ a až woni na to słowo: „Ten Kněs jeju poderbi,“ jej wostawischi budu. Pscheto tak žejo Jesus k tyma huknikoma: „A bužoli něcht wama nězo gromischi, ga raknijtej, až ten Kněs jeju poderbi, a won bužo jej pschistym postaschi. A pla Markuša (11, 3—6) sni wono tak: „A gaž wama něcht gromi: Pschezga wej to zgnitej? ga raknijtej: Dokulaž ten Kněs jogo (togo žrebescha) poderbi, a ned bužo won jo how postaschi.“ A to se tež stanu. Pscheto někotare tych tam stojezgch žachu k nima; zo wej zgnitej, až to žrebe wotwěžotej? Wonej paž zaschtej jim, kaž jima Jesus pschikasal běšcho, a woni jeju puschezichu. To paž běšcho sasch hopokasni togo Jesusowego schogowěžeña. Pscheto zo jo złowek, kenž wě, zo ten drugi pschi tych a wonych gožbach se myšlischi, gromischi a zgnischi bužo? My rasa newěmy, zo se sami witsche myšlischi a zgnischi bužomy. To paž wěžescho Jesus, kenž schyčne nasche myšleña snasdala rosmějo (Psalm 139, 2.)